

noget at stille op med den ærede Ordfører, han ser, som sagt, saa fanatisk paa hele denne Sag, at der neppe er noget Udkomme med ham.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Socialdemokraternes Underændringsforslag vedrørende Funder-Bramminge-Banen. Dette Forslag om at yde 100,000 Kr. til forberedende Arbejder ved denne Bane var, som vi alle vide, fremme ved anden Behandling. Det fik ikke nogen blid Modtagelse. Den højtærede Minister modarbejdede det og truede endog med Finansministeren; det gik ikke an at ofre den Sum, her var Tale om. Forslaget var ved at gaa under, men i sidste Øjeblik kom saa Socialdemokratiet og frelste det. Jeg tror, at fra det Øjeblik, Socialdemokratiet tog sig af dette Forslag og gjorde det til sit Barn, have vi frelst det fra Døden til Livet. Det er min Overbevisning, at havde vi ikke taget os af det, var det Forslag, der nu foreligger, slet ikke kommet frem. Vi rejste Sagen igen i Finansudvalget og havde den Tilfredsstillelse, at ikke mere end to Dage — tror jeg — efter, at vi havde rejst den, laa Ministerens Ændringsforslag om at yde 50,000 Kr. paa Finansudvalgets Bord. Jeg tænker, at der er en vis Forbindelse, en vis Rapport mellem, hvad dersker i Finansudvalget og i de ministerielle Kontorer — jeg tør ikke sige det, jeg ved det ikke. Men det var selvfølgelig en stor Tilfredsstillelse for os, at straks efter, at vi havde rejst Spørgsmaalet i Finansudvalget, havde vi dette Ændringsforslag fra Ministeren. Nu undrer det mig, at de tre Forslagsstillere, som for en 2—3 Maaneder siden krævede 100,000 Kr., nu falde fra og sige, at det er nok med 50,000 Kr. Det forekommer mig, at de Argumenter, som i sin Tid fremførtes for de 100,000 Kr., virkelig vare slaaende. Navnlig anstillede man en Sammenligning mellem Funder-Bramminge- og Give-Herning-Banen. Til denne sidste Bane bevilgedes 100,000 Kr. til forberedende Arbejde, altsaa til det samme, som her er Tale om. Men medens Give-Herning-Banen kun har en Længde af 5 Mil, har Funder-Bramminge-Banen en Længde af 13 Mil. Og naar det var nødvendigt at have en Bevilling paa 100,000 Kr. til en 5 Mil lang Banestrækning, maa en lignende Sum da ogsaa siges at være nødvendig til en Banestrækning, der er mere end dobbelt saa lang. Endvidere forekommer det mig, at det var et særdeles slaaende Argument, der blev fremført af det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen).

Jeg skal tillade mig at citere nogle Udtalelser af det ærede Medlem. Han siger følgende: „For hvert Aar, der gaar, inden Linien bliver afstukken, og Ekspropriation bliver foretaget, vil Ekspropriationen blive dyrere, idet Priserne paa Jorden stige, navnlig visse Steder, f. Eks. ved en saadan By som Grindsted og andre Centralpunkter“. Det er vist fuldt ud sandt og rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Bække der siger, og jeg tror, det er heldigt, at det bliver bestemt snarest muligt, hvor Banen skal gaa, at man faar at vide derovre, hvor Stationerne skulle ligge, saa at man kan komme bort fra den usunde Spekulation, som er i Gang ovre i Vestjylland netop i denne Tid; der er megen Spekulation i Grunde og Ejendomme netop af Hensyn til de Baner, som skulle lægges ind gennem denne Del af Jylland; det er godt at sætte en Stopper derfor. Det ærede Medlem sagde videre: „Der er som sagt slet ikke Tale om forøgede Udgifter, tværtimod, der er i Virkeligheden Tale om Besparelser“. Det er ogsaa min Overbevisning, at disse 100,000 Kr. ere en Besparelse for Statskassen, for det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at jo længere Tid der gaar, desto højere stige Grundene i Pris, desto dyrere bliver Ekspropriationen, desto kostbarere vil det blive for Statsbanerne, og derfor er der, synes jeg, al Grund til at vedtage det Underændringsforslag, vi have stillet. Kun undrer det mig, at de tre Forslagsstillere fra Januar Maaned ikke kunne tiltræde vort Forslag, men det vidner jo om en sjælden Partitroskab, som de her vise overfor deres Regering, overfor deres Minister, at Befolkningens og Egnens Interesser for dem blive et underordnet Spørgsmaal overfor det blindt at kunne følge de Forslag, Ministeren stiller.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg vil begynde med at takke den højtærede Minister for hans Svar paa mit Spørgsmaal om, hvordan det stod sig med Statsbanernes Kulbeholdning. Det glædede mig, at den højtærede Minister var i Stand til at give den Oplysning, han gav, at Statsbanerne have været saa forsynlige, at deres Kulbeholdning kan række til indtil 1. Juni. Dermed tror jeg, man maa kunne fastslaa som givet, at Statsbanerne ikke ville komme i nogen Forlegenhed i Anledning af den Kulstrejke, som for Øjeblikket raser i England; for vi kunne forhaabentlig forudsætte, at den er udløben længe før dette Tidspunkt.